

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Skulle der helt undtagelsesvis opstå en situation med to uforenelige afgørelser fra to forskellige myndigheder, må borgeren gøre opmærksom på dette og forlange, at myndighederne i fællesskab finder en entydig løsning på problemet. Det er efter min opfattelse, og jeg er overbevist om, at dér er spørgeren og jeg helt enige, uheldigt, såfremt en sådan situation opstår, og jeg mener heller ikke, det er tilfældet i den konkrete sag, som danner grundlag for spørgsmålet.

Kort fortalt er der tale om, at en muslingeindustri i 1989 i medfør af miljøbeskyttelsesloven fik tilladelse til på nærmere vilkår at anvende et restprodukt i form af muslingeskaller bl.a. som vejbelægning på mark- og skovveje i et lag på maksimalt 20 cm. Virksomheden anbragte herefter efter aftale med en skovejger muslingeskallerne på et fredskovpligtigt areal.

Efterfølgende viste det sig, at virksomheden ikke overholdt vilkårene for tilladelsen. I 1994 gav amtet derfor i medfør af miljøbeskyttelsesloven påbud om, at virksomheden skulle lovliggøre forholdet ved at reducere laget af muslingeskaller til maksimalt 20 cm.

I medfør af skovloven gav det lokale statskovdistrikt sidste år et tilsvarende påbud til skovejeren om at reducere laget af muslingeskaller til maksimalt 20 cm. De involverede myndigheder var således enige. Den nødvendige koordination havde fundet sted.

Men senere i 1995, altså sidste år, vurderede amtet så, at muslingeskallerne ikke længere udgjorde en miljømæssig risiko, og gav derfor i medfør af miljøbeskyttelsesloven tilladelse til, at muslingeskallerne kunne blive liggende, dog på vilkår af at nærmere angivne områder blev tildækket med 20 cm muld inden en frist. For ikke at skabe konflikt med skovloven meddelte amtet kort tid efter, at fristen for tildækning med muld blev udskudt, til der var truffet en afgørelse efter skovloven.

Såfremt muslingeskallerne skal blive liggende i skoven, kræver det ikke alene en afgørelse efter miljøbeskyttelsesloven, men også en afgørelse efter skovloven.

Statsskovdistriktet blev efter en klage fra skovejeren bedt om at behandle sagen på ny. Derfor er der i dag ikke noget påbud i henhold til skovloven i den konkrete sag. Distriktets afgørelse vil i øvrigt kunne påklages til Skov- og Naturstyrelsen.

Det kan virke forvirrende for en borger, når forskellige myndigheder skal forholde sig til

samme sag. Så meget vigtigere er det da også, at de involverede myndigheder koordinerer deres behandling af sagen. Og jeg er helt enig med spørgeren i, at det burde man måske have gjort i endnu højere udstrækning i den pågældende sag.

Jens Vibjerg (V):

Jeg takker for svaret. Jeg er ikke helt enig med ministeren i, at der ikke er givet forskellige svar. I de papirer, jeg har, har amtet givet påbud om, at de pågældende muslingeskaller skal dækkes til, og i de papirer, jeg har fra Miljø- og Energi ministeriet, siger man, at de skal fjernes. For mig at se er det to vidt forskellige påbud, og det mener jeg er uheldigt. Og det uheldige understreges af, at alle myndigheder har været på besigtigelse på samme tidspunkt, og derfor burde man – og det håber jeg ministeren er enig i – kunne finde ud af at løse det her i fællesskab.

Jeg håber i hvert fald, at sagen her viser for ministeren, at man ikke fra centralt hold skal blande sig i ting, som ikke vedkommer de centrale myndigheder, men overlade det til amtet, som er myndighed på området.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Der er to myndigheder, og det, jeg synes man bør gøre, hvis man fra den ene myndigheds side ændrer holdning i forhold til, hvad man tidligere har meddelt, er, at man koordinerer med den anden myndighed, så borgeren får ét og kun ét svar.

Jeg mener, at borgeren selv har været ude om det i denne her sag, fordi han klart har overtrådt de vilkår, der var givet. Det er deraf, hele miseren er opstået.

Men jeg vil gerne medgive hr. Vibjerg, at før man svarer en borger, skal man sørge for, at de myndigheder, der også er involveret i sagen, er enige i det svar, der gives, sådan at man ikke som borger får to forskellige svar på det samme spørgsmål. Det må vi have en fælles interesse i, og jeg tror ikke, at Statsskovdistriktet eller amtet er i tvivl om, at jeg har en kritisk holdning til den måde, man har håndteret denne sag på.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fra de pågældende ministre er der modtaget skriftlige svar på spørgsmål stillet af følgende medlemmer af Folketinget: